

Hosea 1:2

“Het begin van het Woord des HEEREN door Hosea.

De HEERE dan zeide tot Hosea: 'Ga heen, neem u een vrouw der hoererijen; want het volk hoereert ganselijk van achter de HEERE.'”

Gods liefde 1 getergd 2 getoond

Gemeente,

Profeten. Die waren er niet altijd. Maar als het misging in Israel, dan riep God hen. En dan riep Hij hen ook helemaal. Dan vroeg de HEERE ook veel van zo iemand. Denk aan Jeremia. Hij mag niet trouwen van God. Zijn eenzaamheid moet een voorbeeld zijn van hoe het volk eenzaam en verlaten zal worden. Denk aan Ezechiël. Zijn vrouw sterft en hij mag er niet om huilen. Een voorbeeld hoe Israel zal worden weggevoerd en verbaasd en verbijsterd zal zijn. En: kijk eens naar Hosea. Dat willen we vanmorgen doen met elkaar.

Hosea moet gaan trouwen. Met een meisje dat een vrouw der hoererijen wordt genoemd. Die al met heel wat jongens naar bed is geweest. En het uitstraalt dat ze niet van plan is om dat te laten in de toekomst. Hosea: trouw met haar. Gomer is haar naam. Hij trouwt haar en ze krijgen een kind. Zij baart hem een zoon. Die ze Jizreel moeten noemen. En nog één, alleen daar staat niet bij dat ze die hem baart. Was dat een kind van een ander? Zou zomaar kunnen bij deze Gomer. Die moeten ze Lo-Ruchama noemen. Ze baart nog een kind, misschien weer wel van een ander. Die moeten ze Lo-Ammi noemen. Daarna houdt Gomer het voor gezien bij Hosea. Ze zoekt het vrije leven en gaat met de één na de ander naar bed. Totdat ze zo afgezet is dat ze slavin moet worden. Misschien wel in een bordeel. En God zegt: Hosea koop je vrouw terug. Neem haar weer bij je. Ze is jouw vrouw. God vraagt Hosea helemaal. Zeg maar: het is een drama wat hij meemaakt.

Waarom? Waarom vraagt God dit van Zijn profeet? Omdat Hosea in dit huwelijk met Gomer moet laten zien: zo doet de HEERE nou met jullie, volk van Israel. Dan zie je twee dingen: ten eerste hoe groot de liefde van de HEERE is voor Zijn verbondsvolk. Zo groot als de liefde van Hosea voor zijn vrouw is en zo ver als hij daarin gaat, zo groot en zo ver gaat de liefde van de HEERE voor Zijn volk. En ten tweede zie je hoe erg de zonde is. Hoe onvoorstelbaar krenkend en grievend. Als overspel.

1 Gods liefde getergd

De eerste lijn is dus: zo lief heeft de HEERE ons. Hij heeft ons getrouwd. En daarbij vroeg God veel. God vroeg veel van Jeremia, Ezechiël, Hosea, maar God vroeg veel meer van die ene Profeet: Jezus

Christus. God vroeg van Hem om de last van onze zonden en Zijn toorn te dragen. Om Zijn hele leven onder Gods vloek te leven en die vloek drukte steeds zwaarder. God liet de plaat van de vloek steeds meer los totdat het volle gewicht op Hem drukte. Aan het kruis. Mijn God, Mijn God. God vroeg Zijn gehoorzaamheid en Zijn leven tot in de dood aan het kruis, nederdalen ter hel. Meer dan van alle andere profeten vroeg Hij van deze Ene. Zo heeft Hij Zich een volk getrouwd. Aangenomen tot Zijn vrouw. Om Christus wil. In het verbond. Verzegeld met de Heilige Doop. Een volk dat het in zich heeft om af te dwalen. Dat het in zich heeft om Hem te verlaten. Maar Hij heeft ons getrouwd.

En als de HEERE je trouwt dan heb je het goed! Daar staat Zijn verbond garant voor. Dan zorgt Hij voor je beter dan ooit een man kan zorgen voor zijn vrouw. Hij draagt zorg voor ons met Zijn dienst. Zijn Woord en de sacramenten. Hij draagt zorg voor ons middels de ambten. Hij geeft Zijn inzettingen en Zijn geboden. Altijd maar weer. Hoe je ook de week geleefd hebt, zondag is Hij er weer met Zijn zorg. Brengt Hij weer alles mee. Genade zij u en vrede. Zo vol liefde, zo goed is de HEERE.

En wij, en jij, en ik? Herkennen we ons in die Gomer? Die vrouw die aan Hosea niet genoeg heeft. Op hem uitgekeken is en wel eens wat anders wil? Als we op de HEERE en Zijn dienst zijn uitgekeken. Het boeit ons niet zo meer. We vervelen ons eronder. We zoeken anderen dingen die minstens zo belangrijk voor ons zijn als God. Ons uitgaansleven, ons werk, ons huwelijk, onze vrijetijdsbesteding. Die we minstens zo belangrijk vinden als God. En soms, slaan we God een keertje over, het gebed, het Bijbellezen, omdat we met die andere dingen druk waren. Of we voelen de neiging ertoe. En soms brengen in plaats van bij God onze tijd ergens anders mee door. Voelen we neiging daartoe.

Dat is overspel! Huwelijksontrouw. Da's verschrikkelijk. Als een vrouw uit ons midden een keer de nacht bij een andere man door zou brengen, dan zouden we zeggen: schandalig, vreselijk. Om zo je man in de steek te laten. Als wij een keer in plaats van ons gebed of Bijbellezen de tijd ergens anders mee doorbrengen is dat ook overspel. Schandalig. Om niet je man, maar God zo in de steek te laten.

Zo erg is de zonde. De afgodendienst. En je voelt aan: zeggen: dat was toch maar één keertje.....dat slaat echt nergens op. Als die vrouw dat zegt tegen haar man, hoe zou ze durven? Als je dat zou willen zeggen tot God: dat is echt geen excuus.

Zullen we het goedpraten van de zonde achterwege laten? Hoe zou je het goed kunnen praten? Zouden we niet in schaamte en berouw God om genade smeken? Als een overspeelster die terugkomt, als een

hoereerder die terugkeert. O God, wees mij zondaar genadig? Alleen een geestelijk blinde en geestelijk dode kan zeggen: och, als dat alles is.

Maar dan breekt die eerste lijn weer door. Zo groot en zo ver gaat God in Zijn liefde. Hosea stuurt zijn vrouw niet weg. Niet als ze vreemd gaat. Niet als ze één kind van een ander krijgt, niet als ze twee kinderen van een ander krijgt. Hosea blijft haar man en blijft haar trouw. Wil haar toch steeds weer hebben en aannemen. Zo gaat dat nu al 150 jaar met Israel. Want Hosea is een tijdgenoot van Amos. Dus in het 10 stammenrijk van Israel. Ontstaan rond 900 voor Christus. Eerste koning Jerobeam. Die twee stierbeelden van God maakt in Dan en Berseba. Waar het volk offert. Overspel pleegt. Dan komen de koningen Nadab, Baesa, Ela, Zimri en Omri. Dan komt koning Achab. Dan zendt God de profeet Elia. Dan komen Ahazia, Joram, Jehu, Joahaz, Joas en nu Jerobeam de 2^e. 150 jaar lang heeft God het volk steeds weer aangenomen. Hij verdraagt het volk in al zijn hoererijen van Hem af. Hij zend profeten. Om het terug te roepen. Wees toch Mijn vrouw. Kom toch terug.

Hoe lang en hoe vaak heeft God dat bij u en jou al gedaan? Hij wil je toch weer hebben en nog hebben. Hij roept weer terug. Wees toch Mijn vrouw, blijf toch bij Mij. Ik wil je nog hebben. Hoeveel jaar? Hoeveel zondagen? Hoeveel keer en hoeveel weken overspel verdragen? En toch: kom, Ik wil je nog hebben!

En als dat niet helpt, 150 jaar lang al niet, dan zendt God Hosea. Om Zijn woorden met een voorbeeld te bevestigen. Van dat huwelijk. En van die kinderen. Want de eerste moet Jizreel heten. Niet Israel, maar Jizreel. Dat betekent: God zal verstrooien. Uiteenjagen, wegdrijven. Maar laat het zover niet komen. Kom terug! Nog zoek Ik je. Dan het tweede kind. Dat moet Lo Ruchama heten: Niet ontfermd. Geen medelijden. Ik zal Me niet meer ontfermen over u. Het raakt op, Mijn verdraagzaamheid komt ten einde. Maar laat het zover niet komen. Keer terug tot Mij. Wat roept God toch. Soms ook nog door een ziekte, een ongeluk, een tegenslag. Kom toch terug, keer weder tot Mij. En dan, na 3 jaar geduld, het derde kind: Lo Ammi. Niet Mijn volk. Dat is wat. Het verbond hield juist in: Ik zal u tot een God zijn en gij zult Mij tot een volk zijn. Maar nu: niet Mijn volk. Ik verbreek Mijn verbond. Mijn lankmoedigheid nadert de grens. Het is 5 voor 12. Keer weder tot Mij, kom tot Mij....

Groter liefde is niet denkbaar. Zouden wij nooit opbrengen. Zolang blijft de HEERE je nodigen, terugroepen, welkom heten. Toch nog!

En dan is de grens bereikt. Enkele jaren hierna, 722 voor Christus, neemt Assyrie het tienstammenrijk in en voert het in ballingschap en Israel raakt verstrooit onder volken. Zonder tempel, zonder offerdienst, zonder profeten.

Het verbond is geen garantie dat het nooit fout kan aflopen! God kan Zijn verbond verbreken. En dan groeien nageslachten op zonder God, verbond, kerk en Bijbel. Hoevelen in Nederland die nu totaal vervreemd opgroeien hadden nog een opa of oma die kerkelijk was en elke dag uit de Bijbel las. En twee generaties verder is het over. Is het weg. Dat kan. Het is niet gegarandeerd dat onze kleinkinderen nog een Bijbel in huis hebben, nog naar de kerk gaan. Als wij God maar uitdagen en van Hem afhoereren, kan God het verbond verbreken. En een gemeente laten afkalven. Prijsgeven aan moderne theologie en halfheidendom. Waar is de kerk in Efeze, Smyrna, Laodicea gebleven?

Als wij niet met berouw wederkeren tot God over ons geestelijk overspel dan zetten we onze nageslachten op het spel. De volgende generaties. En kan Waarder over 25 jaar een vrijzinnige gemeente zijn geworden. Lo Ruchama, Lo Ammi. Niet ontfermd, niet Mijn volk.

Het verbond is geen garantie dat niet fout kan aflopen. God kan na 80 jaar overspel, of 65, of 40, of 15 of 8 jaar overspel er een punt achter zetten. Wie kan zeggen dat God dat vroeg doet? Dat Hij 200 weken van overspel, dat is 4 levensjaren, duldt en dan te vroeg, te snel afbreekt? Laat staan als je 2000 weken overspel hebt gepleegd. En God zegt: het is op! Voor eeuwig. Lo Ruchama. Lo Ammi. In de vloek van de hel. En niet meer ontfermd. Niet meer Zijn volk. Nooit meer. Voor eeuwig. En je moet nog zeggen: wat hebt U veel geduld met me had en veel van me verdragen op aarde....Daar ligt het in elk geval niet aan dat ik verloren ben gegaan.

2 Gods liefde getoond.

Maar.....Nochtans. Hoofdstuk 1 vers 8! Nochtans en toch.....toch zal Ik Mij weer ontfermen. Toch zal Ik weer zeggen: Mijn volk. Toch zal Ik weer zeggen: Ontfermd, ontferming. Kijk, voor individuen, personen, is het een keer eeuwig voorbij. Maar voor Zijn verbondssvolk geldt, voor Zijn Israel geldt: die verwerping, die verbreking is voor een tijd. Dat staat ook in Romeinen 9-11. God zal Zich weder ontfermen over Zijn volk Israel. Tweestammenrijk, 10 stammenrijk.

Hoe dan? Daarvoor kijken we wat beter naar hoofdstuk 3. Wat daar gebeurt grens echt aan het ongelooflijke. We zagen en zeiden al: Gomer is zo vol overspel dat ze Hosea voorgoed in de steek laat. Leeft van man tot man en uiteindelijk als slavin, wie weet in een bordeel, zich

moet verhuren om nog in haar levensonderhoud te kunnen voorzien. Dan krijgt Hosea de opdracht. Ga en koop haar terug. Bemin haar. Heb haar lief. Toch nog, toch weer. Dat is toch bovenmenselijk! En hij koopt haar. Voor de prijs van een slaaf. 30 zilverlingen. Maar hij heeft er maar 15 contant. De andere 15 betaalt hij met gerst. Van zijn oogst- en voedselvoorraad. Voor al zijn spaargeld dat hij heeft, stel u voor, en voor en deel van zijn voorraad: de halve diepvriesinhoud, of de halve schuurvoorraad, koopt hij haar terug. Hij geeft zo ongeveer alles wat hij heeft.

Wat wil hij haar graag hebben! Wat is het hem veel waard om haar toch weer tot vrouw te kunnen krijgen. Wat is het de HEERE veel waard om zondaren toch weer tot Zijn bruid te werven! Hij geeft alles wat Hij heeft. Zijn Eigen, Beminde, Eniggeboren Zoon. Hij geeft Zijn Zoon voor 30 zilverlingen over in de handen van moordenaars, om slaven terug te kopen in Zijn Vaderhanden. En De Zoon geeft ook weer alles: Zijn leven, tot in de dood, tot in de nederdaling ter hel. Zoveel is het Hem waard om een bruid te hebben die Hem bemint. Die Hij kan zaligmaken en eeuwig gelukkig maken met Zichzelf. En zo zal Israel zich bekeren en komen tot de HEERE hun God. (Hoofdstuk 3 vers 5) Zo toont God Zijn liefde!

Wanneer is dat vervuld? Dat er van het tienstammenrijk zijn gekomen om de HEERE te zoeken? We komen er later enkelen tegen in het 2 stammenrijk. Na de ballingschap komen we enkelen tegen uit de tienstammen die terugkeren naar Jeruzalem. We komen Anna tegen in Lucas 2 uit de stam van Aser, het tienstammenrijk. Maar de volle vervulling is er niet. Zien we niet.

Wat we wel zien is dat God een omweg maakt zagezegd. Hij laat Zijn Evangelie buiten Israel gaan en de heidenen verkondigen. Niet Israëlieten, zoals Nederlanders. En vanuit hen komen er die zich bekeren en komen tot de HEERE en tot de Zoon van David, Jezus. En dan halen Romeinen 9:25-26 en I Petrus 2:10 deze woorden aan uit Hosea. Als heidenen, niet Israëlieten, tot bekering komen: zij waren niet ontfermd maar zijn nu ontfermd. Zij waren niet Zijn volk, maar zijn nu Zijn volk geworden.

Dat is me een wonder! Dat God ons aanneemt in Zijn verbond! Wij waren niet Zijn volk. Dood in zonden en misdaden. Doende de wil van het vlees en van de gedachten. Kinderen des toorns. We vroegen er niet om. We waren niet ontfermd. In nood en ellende. Onder schuld en vloek, in de slavernij van de overste der wereld en de geweldhebbers van deze eeuw. We zouden verloren gaan, we zouden eeuwig omkomen. Niet Zijn volk, niet ontfermd. En zonder vraag naar God. Aan onszelf overgelaten zouden we ontwaken in de eeuwige rampzaligheid.

Maar: ontfermd. Zijn volk. Wat een wonder. Maar God, Die groot is in barmhartigheid, om Zijn grote liefde, waarmee Hij ons heeft liefgehad, ook toen wij dood waren in de zonden en misdaden, heeft ons mede levend gemaakt met Hem. Om te zoeken de HEERE. Niet iets van God, maar God Zelf. Zijn liefde Die verkiest en aanneemt. Zijn liefde Die Zijn dierbaar bloed gaf, Zijn liefde, Die woont en werk in het hart. En David, de koning, Jezus Christus, de Koning. Die regeert en Die rijk maakt en Die beschermt.

Herkent u het? Ken je dat? Dat je bent gekomen om te zoeken de HEERE en Jezus Christus, de Koning? Als je bedenkt waar je vandaan komt en waar je nu heen mag gaan. Als je bedenkt wat je verdiende, en wat je nu hebt gekregen. Als je bedenkt hoe je was en wie je nu bent. Wonderbaar! Ontfermd geworden! Zijn bruid.

Hoe gaat dan? Hoe doet de HEERE dat? We kijken nog wat beter naar Hosea 3. Want Hosea koopt Gomer terug. En wat doet hij dan? Hij sluit haar op. Vers 3. Ze mag geen omgang meer hebben met anderen. En tegelijk zoekt Hosea zelf ook geen toenadering tot haar. Ze leven een tijdje in algehele onthouding en zelfs zonder al te veel andere liefdesuitingen. Gomer heeft geen andere mannen meer en Hosea houdt zich ook afzijdig. Zo doet de HEERE dat. Eens, maar misschien nog wel meer, steeds weer. Als Hij je weghaalt uit je afgoden. Hij trekt je weg uit je zonden. Of Hij zet je weg, door ziekte of door een ongeluk, je hebt niks meer, je kunt niks meer, én: God Zelf verbergt Zich ook. God laat niet direct Zijn liefde zo voelen en merken. Je hebt voor je gevoel eigenlijk niks meer: je zonden trekken niet en kunnen niet, maar God verbergt Zich ook. Je zit opgesloten. En je denkt nog eens waarom je afgedwaald bent. Overspel pleegde tav God. Het is verdiend als de HEERE me niet meer zou willen hebben. Maar je verlangt naar God, maar Hij verbergt Zich. Maar je gaat des te meer naar Hem verlangen. Wierd ik derwaarts weer geleid. O HEERE, kom toch, verlaat, verstoot mij niet. Mijn ziel dorst naar U.

En zo, zo gebeurt het: en zij zullen vrezende komen tot de HEERE en Zijn goedheid. Er staat eigenlijk: bevende, trillende, sidderende. Dat doe je voor gevaar. Dat doe je voor een vijandelijk leger. Beven en sidderen. Dan zou je verwachten dat er zou staan: en zij zullen bevende komen tot de HEERE en Zijn....toorn. En Zijn heiligheid. Nee, wat staat er: zij zullen bevende komen tot de HEERE en Zijn goedheid. Bevend komen tot God en Zijn goedheid. Dat begrijp je als je de HEERE kent. Nee, dat is geen beven van angst, maar beven van verwondering.

Dan kom je niet tot de HEERE en Zijn goedheid alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Stel je voor: zo'n vrouw die overspel heeft gepleegd, één keer, drie keer, 25 keer en een jaar haar man in de

steek heeft gelaten en die komt terug bij haar man en zegt: Hé, ik dacht je zal wel blij zijn als je me weer ziet. Je hebt vast wel een plekje voor me om even uit te rusten. Zo'n vrouw heeft er niks van begrepen. Die binnen komt lopen alsof er niks gebeurd is. Zo'n mens heeft er niks van begrepen: die terugkomt tot God alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. God zal wel blij zijn als Hij mij weer ziet en dat ik nu voor Hem kies. Die Gods goedheid aanpakt met vastberaden handen alsof het normaal is. Natuurlijk neemt God zondaren aan. Zo 'n mens heeft er weinig van begrepen, misschien wel niets. Niets begrepen van wat zonde is en wat Gods liefde is. Niets begrepen van wat Hosea uitbeeldt. Bent u, jij zo'n mens? Voor wie Gods liefde vanzelf spreekt. Gods liefde voor je makkelijk verbindt met het woordje natuurlijk? Bent u vreemd aan het beven voor Gods goedheid?

Dat je tot Hem komt en je kunt het je niet voorstellen: God en Zijn goedheid. HEERE, kan dat wel? Voor mij, afgehoereerd, zoveel keer, ontelbaar. Wat is dat groot dat U op mij wacht. Dat uw goedheid mij niet verstoot. Ik val op mijn knieën en ik beef van verwondering en schaamte, van ontroering en aanbidding. Is Uw goedheid zo groot dat U mij nog hebben wilt? Mij weer hebben wilt? Na al die vorige keren toch nog, nog weer? Ook nu weer? Zo komen tot God. Zo komen tot God aan Zijn tafel. Bevende tot de HEERE en Zijn goedheid. Nee, dat is niet in de onzekerheid, in de twijfel, dat is zonde. Maar juist omdat er zekerheid is, kan ik me zo bevend afvragen: hoe is het mogelijk, hoe is het mogelijk? Zo veel liefde voor zo'n afkerig, overspelig mens als ik.

Dat gaat wel over zeker na verloop van tijd? Och nee, dat verdiept zich hoe langer hoe meer als het goed is. Elke keer wordt het wonder weer groter. Als God me voor de 1001^e keer weer aanneemt is het nog weer groter dan toen Hij het voor de 1000^e keer deed. Totdat Hij me aanneemt als bruid in de hemel voor eeuwig. Dan kan ik niet meer van Hem vandaan. Dan ben ik voor eeuwig vol voor Hem en van Hem.

Israel zit al vele dagen opgesloten. Vaak alleen op de wereld. God onttrekt Zich. Geteisterd en beproefd, maar niet door God ontfermd. Hosea wacht nog op vervulling. Wacht op mensen die daarom bidden. Dat de HEERE dit woord vervult aan Zijn volk. Wie zal leven als God dat zal doen? Dat zich de kinderen Israels zullen bekeren en komen tot de HEERE en hun koning David en bevend komen tot de HEERE en Zijn goedheid. Als hun verwerping de verzoening der wereld is, wat zal hun aanneming dan anders zijn dan het leven uit de doden?

Amen

